

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยในหัวข้อ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านอาหารจากภูมิปัญญาท้องถิ่น กรณีศึกษาถึงจ่อง อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ซึ่งสามารถนำมาสรุปผลได้ตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ
 - 4.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น สภาพการผลิตถึงจ่อง ของอำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาถึงการทำการตลาดและการส่งเสริมของภาครัฐในการจัดทำหน่วยกุ้งจ่อง อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อศึกษารายได้และต้นทุนรวมทั้งสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ผลิตถึงจ่อง อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลและแยกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คันนี้ในการสรุปผลการวิจัยจึงได้แยกออกเป็นการสรุปผลจากข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัย ได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ในการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้ผลิตและจำหน่ายกุ้งจอมในเขตอำเภอประโคนชัย โดยให้ตอบแบบสอบถามในด้านต่างๆ ตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ สามารถสรุปผลการวิจัยในด้านต่างๆ ได้ ดังนี้

1. ด้านสภาพการผลิต ได้ข้อมูลว่าการผลิตกุ้งจอมได้ใช้วัตถุคิบห่อขึ้นในห้องถีนเองในระดับปานกลาง ซึ่งอีกส่วนหนึ่งต้องสั่งซื้อเข้ามา เป็นอุปสรรคหนึ่งที่ทำให้การกำหนดราคากุ้งจอม เป็นไปได้ยาก และในกระบวนการผลิตมีความแตกต่างไปจากอเด็ตทั้งเครื่องปักรูดและภาชนะ เนื่องจากต้องทำเป็นอุตสาหกรรมและปริมาณการผลิตสูงให้ทันความต้องการซึ่งก็ไม่ได้อาศัย เครื่องจักรหรืออุปกรณ์อื่นที่ทันสมัยแตกต่างจากอเด็ตมากนัก โดยยังเห็นว่าโอกาสที่จะพัฒนา วิธีการผลิตกุ้งจอมให้เก็บรักษาไว้ได้นานๆ น้ำมันมีอยู่น้อย แต่ก็มี Hinduvana ราชการเข้ามานะแน่นำ ในการผลิตกุ้งจอมและยังมีการควบคุมในเรื่องคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางด้วย

2. ด้านการจัดจำหน่าย ได้แสดงให้เห็นว่าตลาดในการจำหน่ายกุ้งจอมยังมีเพียงพออยู่มาก ซึ่งยังมีการส่งจำหน่ายกุ้งจอมไปยังต่างจังหวัดในปริมาณมากเป็นที่น่าพอใจพร้อมทั้งดำเนินการจัดจำหน่ายจากหน่วยงาน ภาครัฐอยู่บ้าง และยังเห็นว่ามีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อเป็นการขยายตลาด กุ้งจอมออกไปอีก นอกจากนั้นยังเห็นว่าการจำหน่ายกุ้งจอมร่วมกับผลิตภัณฑ์พื้นบ้านอื่นเป็นสิ่งจำเป็น

3. ด้านรายได้ ค่าใช้จ่ายในการผลิตกุ้งจอม พบว่าผู้ผลิตและจำหน่ายกุ้งจอมค่อนข้างพอใจ กับรายได้ต่อปีในการจำหน่ายกุ้งจอม ซึ่งเทศบาลเข้ามาระดิห้อม ปลาจอมกุ้ง ชุมทุ่งนกประโคนชัย ที่จัดขึ้นทุกปีก็เป็นการเพิ่มยอดขายได้มาก เช่นเดียวกัน เมื่อเทียบยอดขายกุ้งจอมกับผลิตภัณฑ์อื่น แล้วเห็นว่ามียอดขายมากกว่า และยังเป็นรายได้ที่สามารถเลี้ยงครอบครัวหรือสามารถทำเป็นอาชีพ หลักได้ แต่ในการที่จะลดค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการผลิตยังอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ

ในการวิจัยโดยใช้กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ให้สัมภาษณ์หลักจากผู้ผลิตและจำหน่ายกุ้งจอมในเขตอำเภอประโคนชัย จำนวน 10 คน สามารถสรุปผลการวิจัยในด้านต่างๆ ได้ ดังนี้

1. ในภาคิตและจำหน่ายกุ้งจอมนั้นส่วนใหญ่แล้วจะมีการผลิตและจำหน่ายสินค้าอื่นร่วมด้วย โดยปกติดแล้วการขายกุ้งจอมประโคนชัยจะมาคู่กับกระยาสารท มีพียงบางรายเท่านั้นที่ ผลิตและจำหน่ายกุ้งจอมเพียงอย่างเดียว โดยผลิตเพื่อส่งขายในที่ต่างๆ

2. ส่วนใหญ่แล้วกุ้งจ่องเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำรายได้หลักและมีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อื่นๆ เป็นเพียงจำหน่ายเสริมเพื่อให้สินค้าในร้านมีหลากหลาย น่าซื้อมากขึ้นเท่านั้นซึ่งกุ้งจ่องเป็นผลิตภัณฑ์หลักที่ขายดีที่สุด แต่จะมีส่วนน้อยที่กุ้งจ่องไม่ได้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตและจำหน่ายเป็นรายได้หลักของร้าน แต่จะเป็นการผลิตและจำหน่ายกระยาสารทหรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ เป็นผลิตภัณฑ์หลัก

3. ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงการผลิตกุ้งจ่องแตกต่างไปจากในอดีตมาก โดยการใส่สังพลาสติกแทนไหหรือโอง โดยใช้เครื่องปูรุ่งหลักคือน้ำปลาแทนเกลือ รวมทั้งกระบวนการและเครื่องมือยังใช้แตกต่างจากเดิม ซึ่งในบางรายยังบอกว่าได้ใช้น้ำปลาหมักมากแตร่แรก ซึ่งกลุ่มนี้ประกอบอาชีพผลิตกุ้งจ่องจำหน่ายมาไม่เกิน 10 ปี ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยเป็นลูกจ้างร้านที่ผลิตกุ้งจ่องมาก่อน แล้วแยกตัวออกมาผลิตและจำหน่ายเอง

4. การส่งเสริมการผลิตกุ้งจ่องของส่วนราชการมีการจัดอบรม ส่งไปศึกษาอบรม และมีการให้ความรู้รวมทั้งประสานงานเพื่อแนะนำการพัฒนาคุณภาพให้กับกุ้งจ่องอยู่บ้างแต่ไม่ทั่วถึง จนหลายรายรู้สึกว่าไม่ได้รับการเหลียวแลจากภาครัฐ เพียงแค่มีการตั้งชุมชนแต่ละก็ไม่ได้มีการสนับสนุนแต่อย่างใด

5. ในการส่งเสริมการจำหน่ายผลิตภัณฑ์กุ้งจ่องจากการภาครัฐ มีหน่วยงานราชการสนับสนุนของหน่วยงานต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ แต่ไม่ทั่วถึงกันทุกร้าน บางร้านมีการจำหน่ายสินค้าเฉพาะหน้าร้านของตนเองเท่านั้น และยังมีความรู้สึกกว่าภาครัฐเลือกปฏิบัติในการส่งเสริมการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

6. ในการส่งเสริมให้กุ้งจ่องเป็นสินค้าเศรษฐกิจ พนับว่ามีแนวทางในการส่งเสริมให้กุ้งจ่องเป็นสินค้าเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ เนื่องจากค่อนข้างมีชื่อเสียงและเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว โดยทำเลที่ตั้งของร้านขายกุ้งจ่องส่วนใหญ่ อยู่บนเส้นทางผ่านสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดแต่ยังขาดการดูแลจากหน่วยงานราชการเท่าที่ควร

7. การส่งเสริมคุณภาพให้สามารถส่งออกจำหน่ายต่างประเทศนั้น สามารถส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายกุ้งจ่องให้มีคุณภาพจนสามารถส่งออกต่างประเทศได้ แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยการสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การปรับรูป และการหาช่องทางการจำหน่ายให้คุ้ย แต่ต้องคำนึงถึงปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรักษา กลิ่น การเป็นของมักดอง

8. ในการปรับรูปกุ้งจ่องให้เป็นผลิตภัณฑ์อื่น มีความจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากกุ้งจ่องกุ้งจ่องนั้นเป็นของมักดองไม่สามารถนำมาขายค้างหน้าร้านนานๆ ได้ จึงจำเป็นจะต้องนำกุ้งจ่องมาทำการปรับรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่นเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ และสามารถเก็บรักษาไว้ได้นานกว่าเดิม

9. การเข้าร่วมเทศบาลข้าวมะลิหอม ปลาจ่องกุ้ง ชนทุ่งนกประโคนชัย มีผู้ผลิตและจำหน่ายกุ้งจ่องหลายราย ได้เข้าร่วมเข้าร่วมกับกิจกรรม เทศบาลข้าวมะลิหอม ปลาจ่องกุ้ง ชนทุ่งนกประโคนชัย เป็นประจำทุกปี มีเพียงบางรายเท่านั้นที่ไม่ได้เข้าร่วม โดยเห็นว่าพื้นที่จัดจำหน่ายสินค้าได้จัดสรรไว้ไม่พอเพียงความต้องการ

10. ในส่วนของคู่แข่ง ผลิตภัณฑ์กุ้งจ่องประโคนชัยนี้มีอาจมีคู่แข่งได้ เนื่องจากในพื้นที่ไม่มีวัตถุดินอย่างกุ้งฟอย และมีดินทุนในการขนส่ง ซึ่งกุ้งจ่องประโคนชัยยังต้องอาศัยกุ้งฟอยจากแหล่งอื่น แต่ก็ไม่เสมอไปเนื่องจากเป็นสินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนประโคนชัยเอง เป็นสินค้าพื้นเมือง และยังไม่มีคู่แข่งที่ชัดเจน

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านอาหารจากภูมิปัญญาห้องถิ่น กรณีศึกษา กุ้งจ่อง อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ประเมินแล้วนำผลการวิจัยที่ได้นำอภิปรายผลในด้านต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความนุ่งหนาของ การวิจัย ซึ่งจะแบ่งออกเป็น ด้านต่างๆ ดังนี้

1. อภิปรายผลด้านสภาพการผลิต
2. อภิปรายผลด้านการจัดจำหน่าย
3. อภิปรายผลด้านรายได้ ค่าใช้จ่ายในการผลิตกุ้งจ่อง

อภิปรายผลด้านสภาพการผลิต

ข้อมูลที่ได้ชี้ว่า วัตถุดินส่วนหนึ่งในการผลิตกุ้งจ่องต้องสั่งซื้อเข้ามาราคาแพงซึ่งเป็นปัจจัยทำให้ราคาคุ้งจ่องควบคุมได้ยาก มีกระบวนการผลิตที่แตกต่างไปจากเดิม แต่ก็โอกาสที่จะพัฒนาวิธีการผลิตกุ้งจ่องให้เก็บรักษาไว้ได้นานๆ ซึ่งมีหน่วยงานราชการเข้ามานะน้ำในการผลิตกุ้งจ่อง และยังมีการควบคุมในเรื่องคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญมากขึ้น ไปจนถึงการที่จะส่งเสริมให้คุณภาพและมาตรฐานทางให้กุ้งจ่องสามารถส่งออกจำหน่ายต่างประเทศได้ ซึ่งอาจใช้วิธีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่นอย่างที่ผู้ผลิตในปัจจุบันทำอยู่ในปัจจุบันก็ได้

สอดคล้องกับงานวิจัยการขยายรังสีกุ้งจ่องที่ว่า “มีปัจจัยที่ทำให้กุ้งจ่องมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน กำหนดอยู่หลายประการ โดยเฉพาะวัตถุดิน คือ กุ้งฟอย ที่นำมาใช้ทำกุ้งจ่อง เป็นปัจจัยสำคัญ และอยู่เหนือการควบคุมของผู้ผลิต เพราะไม่สามารถควบคุมในเรื่องคุณภาพและความสะอาด ได้ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ ขึ้นมาจากการแปรรูป น้ำตามธรรมชาติ สิ่งที่ผู้ผลิตทำได้ คือการรักษาความสะอาด ในแต่ละขั้นตอนการผลิตให้มากที่สุด โดยปฏิบัติตามหลัก

สุขลักษณะที่ดีของการผลิต ซึ่งเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นผู้แนะนำให้ เมื่อคำนินการแล้ว ผลิตภัณฑ์กุ้งจ่อง น่าจะมีคุณภาพผ่านมาตรฐาน”

อภิปรายผลด้านการจัดจำหน่าย

ในด้านนี้ได้สรุปแล้วว่าแม่กุ้งจ่องเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำรายได้หลักและมีการจำหน่าย ผลิตภัณฑ์อื่นๆ เป็นเพียงจำหน่ายเสริมเพื่อให้สินค้าในร้านมีหลากหลาย แต่ตลาดในการจำหน่าย กุ้งจ่องก็ยังมีอยู่มาก ทั้งในพื้นที่และต่างจังหวัด ซึ่งยอดจำหน่ายเป็นที่น่าพอใจ แต่ถึงแม่จะมี การส่งเสริมและแนะนำซ่องทางการจัดจำหน่ายจากหน่วยงานภาครัฐอยู่บ้าง ผู้จำหน่ายก็ยังอยากรู้ว่า มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อเป็นการขยายตลาดกุ้งจ่องออกไป ซึ่งก็มีแนวทางในการส่งเสริมให้กุ้งจ่องเป็นสินค้าเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ เนื่องจากค่อนข้างมีชื่อเสียงและเป็น ที่นิยมของนักท่องเที่ยว แต่ยังขาดการคุ้มครองน้ำยานราชการท่าที่ควรແນ່ຈະมีงานเทศบาลให้ จำหน่ายกุ้งจ่องแต่ก็มีพื้นที่จัดจำหน่ายสินค้าได้จัดสรรไว้ไม่พอเพียงความต้องการ หรือแม้แต่ การจัดตั้งกลุ่ม “ชมรมกุ้งจ่อง-ระยะสาธารท ประเทศไทย” ด้วยการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ แต่ก็ยังขาดการสนับสนุน เป็นจุดอ่อนของการรวมกลุ่ม และกลุ่มดังกล่าวก็จะขาดความเข้มแข็ง

ดังแนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจชุมชนที่มีความสอดคล้องกันว่า “ธุรกิจชุมชนเป็นทางเลือกของ ชุมชน จากที่ทำการผลิตเพียงพอเพื่อบริโภค มาเป็นผลิตเพื่อขายในระบบตลาด มีการรวมกลุ่มกัน ทำโดยอาศัยปัจจัยที่มีอยู่มาร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาในการทำธุรกิจจนเดียว ธุรกิจชุมชน ได้รับ การพัฒนามาจากพื้นฐานที่องค์กรพัฒนาภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชน ไปส่งเสริมเป็นระยะ ๆ เพื่อชุมชนสามารถบริหารจัดการเองได้” สมพันธ์ เตชะอรธิก (2537 : 88-89)

อภิปรายผลด้านรายได้ ค่าใช้จ่ายในการผลิตกุ้งจ่อง

ในการผลิตและจำหน่ายกุ้งจ่องนั้นส่วนใหญ่แล้วจะมีการผลิตและจำหน่ายสินค้าอื่นร่วม ด้วย ซึ่งกุ้งจ่องเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำรายได้หลักและมีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อื่นๆ เป็นเพียงจำหน่าย เสริมเพื่อให้สินค้าในร้านมีหลากหลายน่าซื้อมากขึ้นเท่านั้น โดยผู้ผลิตและจำหน่ายกุ้งจ่องค่อนข้าง พอดีกับรายได้ต่อปีในการจำหน่ายกุ้งจ่อง เนื่องจากมียอดขายมากกว่าผลิตภัณฑ์อื่นและยัง สามารถเลี้ยงครอบครัวหรือสามารถทำเป็นอาชีพหลักได้

สอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาองค์กรชุมชน ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ผู้วิจัยคิดว่า น่าจะเป็นทฤษฎี แรกที่สังคมชนบทต้องมี โดยเฉพาะสังคมพื้นฐาน คือ ครอบครัวในชนบท ทฤษฎีนี้ก่อตัวถึง ชุมชนในชนบทจะสามารถพัฒนาเองได้ ต้องมีการพัฒนาเอง ได้ 5 ด้าน คือ พัฒนาองค์กรทาง เทคโนโลยี พัฒนาองค์กรทางเศรษฐกิจ พัฒนาองค์กรทางการเมือง พัฒนาองค์กรทางจิตใจ และพัฒนาองค์กรทางสังคม

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการสรุปผล ผู้วิจัยได้พบปัญหาและอุปสรรครวมไปถึงข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์สำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในการผลิตและจำหน่ายกุ้งจ้มน้ำ เป็นต้องอาศัยวัตถุดิน โดยเฉพาะกุ้งฟอยที่มา จากแหล่งอื่น หากมีการส่งเสริมหรือสนับสนุนจากภาครัฐในการศึกษาและส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งฟอย ในท้องถิ่น ก็จะสามารถลดต้นทุนในการผลิตกุ้งจ้มได้

1.2 การส่งเสริมการจำหน่ายกุ้งจ้มและการขยายตลาด ผู้จำหน่ายกุ้งจ้มยังต้องการขยายตลาดเพิ่มเติม อาจจะมีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าหรือแม้แต่การหาช่องทางในการจัดจำหน่ายในต่างประเทศ ซึ่งนั้นก็ต้องอาศัยหน่วยงานราชการผลักดันและแนะนำแนวทางให้

1.3 ควรมีการรวมกลุ่มกัน จัดกิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มนอกจากนั้นยังจะเป็นการสร้างอำนาจต่อรองในการจัดซื้อวัตถุดินได้อีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยร่วมกับการแปรรูปสินค้าพื้นบ้านอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระยาสารทเนื่องจากสินค้าที่ทำรายได้และเป็นที่รู้จักกันมากของอำเภอปราโภนชัยคือ กุ้งจ้ม-กระยาสารท ซึ่งโดยปกติจะต้องมีการขยายคู่กันแทนทุกร้าน หากมีการทำวิจัยร่วมกันแล้ว จะสามารถได้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนต่อไปได้

2.2 หากมีการวิจัยในเรื่องของการเลี้ยงกุ้งฟอย เพื่อต่อยอดการวิจัยฉบับนี้ ก็จะเป็นประโยชน์ในการหาแหล่งวัตถุดินที่มีราคาถูกลงหรือไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายเรื่องของแรงงานสั่ง ก็จะเป็นการสนับสนุนการผลิตกุ้งจ้มให้มีคุณภาพได้อีกทางหนึ่ง

2.3 ใน การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตหรือจำหน่ายกุ้งจ้มในครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบในด้านอื่นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสิ่งแวดล้อม ที่ศึกษาถึงผลกระทบกับชุมชนเกี่ยวกับมลพิษที่อาจจะเกิดขึ้นได้